

Ea

Adina Speranta

ea a trecut în fugă prin fața mea
am urmărit silueta zveltă
printre mașini
printre blocuri tomberoane
peste tot erau urmele ei
le vedeam le simțeam le ghiceam
cutiile de sticlă opacă râdeau de mine
înghesuiți în ele oamenii priveau
ascensorul care urca spre ultimul etaj
ce mai rămăsese din mine
din cel care alergase prin catacombele
orașului mizer
printre plastice gunoaie
reclame țipătoare sâni expusi
și dezgust afișat nonșalant
pe fețele reci
ea fugea

și nu știam că fugea de mine

Adina V.

10.03. 2018